

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

4/2016

Vydává Obecní úřad Louňovice • prosinec 2016

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Konec roku 2016 se nezadržitelně blíží a paní Zima již svou vládu nastoupila. Prosím Vás tedy – jako každým rokem – o zabezpečení vodoměrů před mrazem. Teploty klesly pod nulu zatím jen párkrát a již jsme řešili dvě poruchy. Také prosím neparkujte vozidla v ulicích, kde auta výrazně ztěžují, či dokonce znemožňují zimní údržbu.

Rád bych poděkoval všem, kteří se v průběhu roku podíleli na organizaci několika desítek akcí, které se v naší obci konaly. Všechny jsou příležitostí k setkávání a velmi výrazně přispívají k pospolitému životu v Louňovicích. Jsem rád, že mnozí z Vás těchto příležitostí využívají a místních akcí se zúčastňují, a ještě jed-

nou velmi děkuji těm, kteří věnují svůj čas a energii, aby se tato setkávání s nejrůznějším obsahem mohla uskutečnit. Letošní akce navíc ještě nejsou u konce. Advent jsme již zahájili slavnostním rozsvícením vánočního stromu, ovšem v sobotu 17. prosince nás čeká jednadvacáté Vánoční zpívání pod Zvoničkou a 27. prosince se sejdem v mukařovském kostele při poslechu Rybovy České mše vánoční.

Milí Louňováci, přeji Vám příjemné a poklidné vánoční svátky plné radosti a domácí pohody. Do nového roku Vám přeji mnoho zdraví, štěstí, spokojenosti a lásky. Ať je rok 2017 alespoň tak dobrý, jako byl ten končící.

Josef Řehák – Váš starosta

PF 2017

*Přejeme Vám spokojené prožití
vánočních svátků, zdraví, štěstí
a mnoho osobních i pracovních
úspěchů v novém roce 2017*

Obecní úřad Louňovice

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 12. 9. 2016 do 4. 12. 2016

Starosta informoval zastupitele:

- O přípravě smlouvy o zřízení dobrovolného svazku obcí „Lošbates“ (dobrovolný svazek obcí zakládán za účelem vybudování svazkové školy).

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtové opatření č. 7/2016, 8/2016, 10/2016.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Záměr pronájmu bytu 1+1, byt č. II o výměře 64,1 m², ulice Na Hoříčkách 163, Louňovice (budova mateřské školy), a výběr nového nájemce.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti inženýrské sítě na uložení komunikační přípojky do pozemků p. č. 181/37 a 181/38 v k. ú. Louňovice, uzavřenou mezi Obcí Louňovice a Českou telekomunikační infrastrukturou a. s.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu č. VI-12-6020220/VB/1 Louňovice, Obecní-kNN-p.č. 37/3 (kabelové vedení nízkého napětí v pozemku obce p. č. 488/2).
- Zadání výběrového řízení na projektanta akce „Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a III/10172 v obci Louňovice“.
- Výběr projektanta – zadávací řízení zakázka malého rozsahu – na akci „Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a III/10172 v obci Louňovice“. Byly předloženy tři nabídky firem Reinvest, spol. s r. o., Praha, Projection s. r. o., Nový Hrádek, a Ing. Hynek Seiner, Pardubice. Na základě výběrového řízení byla vybrána firma – Ing. Hynek Seiner, Pardubice, s nabídkovou cenou 420.000 Kč bez DPH.
- Rozpočtové opatření č. 9/2016, 11/2016.
- Záměr prodeje pozemku p. č. 92/32 v k. ú. Louňovice obálkovou metodou (dle Směrnice pro prodej majetku) za minimální nabídnutou cenu 2.990 Kč/m².
- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene služebnosti - Louňovice, Sluneční-kNN-pro p.č. 474, IV-12-6020303/VB/1.
- Znění zadávací dokumentace k veřejné zakázce na dodávky „Rekonstrukce úpravny vody v obci Louňovice, reg. č. CZ.05.1.30/0.15_022/0001393“.
- Předběžnou kapacitu ročního odběru pitné vody z regionálního vodovodu Region Jih ve výši 95.000 m³. O přijetí závazku obce Louňovice vůči Svazku obcí Region Jih bude rozhodnuto až po vyjasnění smluvních podmínek.
- Záměr prodeje pozemku p. č. 92/32 v k. ú. Louňovice.
- Směrnice o zadávání zakázek malého rozsahu č. 1/2016 z důvodu nabytí účinnosti nového zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.
- Pořízení Změny územního plánu obce Louňovice č. 5 z vlastního podnětu. Navrhovaná změna platné-

ho územního plánu je z důvodu záměru výstavby svazkové základní školy.

- Starostu určeným zastupitelem pro spolupráci s pořizovatelem při pořizování změny č. 5 územního plánu obce Louňovice.

Zastupitelé projednali:

- Opravy komunikací v obci. Na základě provedeného průzkumu trhu předložil starosta tři nabídky na opravy komunikací. Zastupitelé rozhodli o výběru nejvýhodnější nabídky - firmu Oprava komunikací Zoubek s. r. o., Sadská.
- Z důvodu změny ve složení zastupitelstva proběhla volba předsedy finančního výboru. Předsedou finančního výboru byla zvolena Zdeňka Hlávková.
- Doplnění člena finančního výboru (finanční výbor musí mít lichý počet členů). Členem finančního výboru byl zvolen Jan Šunka.
- Cenovou nabídku na zpracování změny č. 5 platného Územního plánu obce Louňovice za účelem výstavby svazkové základní školy, byla odsouhlasena nabídka předložená Ing. arch. Pavlem Hnilíčkou.
- Starostu obce určili delegátem do dobrovolného svazku obcí „Lošbates“.

Různé:

- Vítání občánků proběhlo 23. září 2016 na obecním úřadě.
- Volby do zastupitelstva Středočeského kraje proběhly ve dnech 7. a 8. října 2016.
- Veřejné zasedání bylo 4. listopadu 2016 (zápis je k dispozici na webu obce).

Obecní úřad Louňovice

hledá pracovníka na údržbu obce

(úklid veřejných prostranství, sekání trávy, ořez stromů a keřů, opravy obecního majetku, prohrnování sněhu, atd.)

Požadavky: samostatnost, spolehlivost, odpovědnost, flexibilita, manuální zručnost, hmotná zodpovědnost, dobrý zdravotní stav, řidičský průkaz skupiny „B“ („T“ - vítáno)

TJ Slavia Louňovice

hledá správce fotbalového areálu

Požadavky: aktivní zájem o správu fotbalového areálu, spolehlivost, odpovědnost, flexibilita, manuální zručnost, hmotná zodpovědnost, řidičský průkaz skupiny „B“ výhodou.

K dispozici nově zrekonstruovaný byt 2+1, možnost provozování kantýny.

Obě pracovní pozice je možné spojit.
Bližší informace na OÚ Louňovice

Mobilní aplikace „V obraze“

Možná jste zaznamenali na webových stránkách obce Louňovice novinku – mobilní aplikaci „V obraze“. Tato aplikace informuje o aktualitách z našeho webu, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o aktualitách, pořádaných akcích nebo si můžete prohlédnout dokumenty vyvěšené na úřední desce. Je to pomocník pro každého, kdo chce být stále informovaný, sledovat, co se děje v jeho okolí, zkrátka, je pro každého, kdo chce zůstat v obraze.

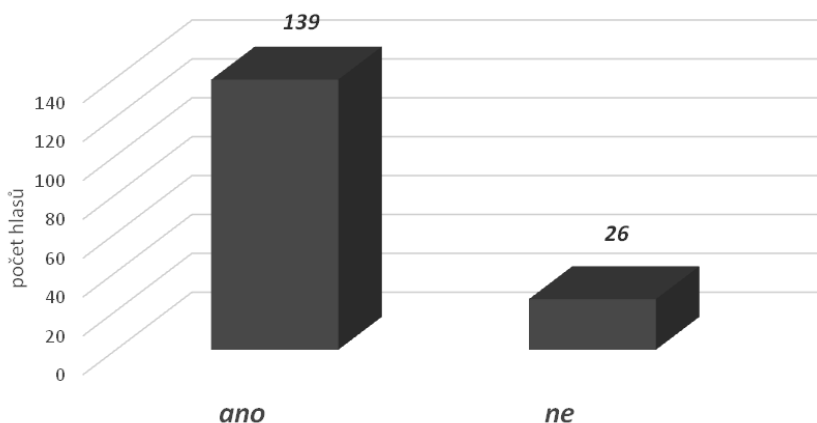
Ke stažení této aplikace potřebujete chytrý telefon s operačním systémem Android či iOS, přístup na internet a místo v úložišti telefonu cca 13 MB. Návod, jak si aplikaci stáhnout, naleznete na našich webových stránkách www.lounovice.cz nebo na www.online-team.cz/vobraze.

Anketa

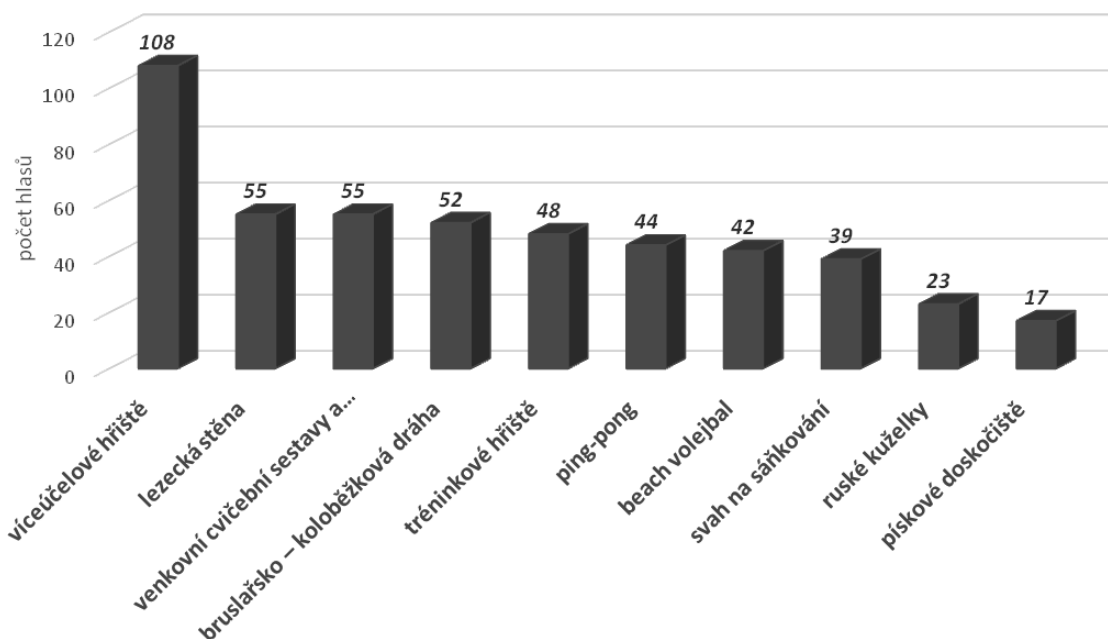
Zastupitelé rozhodli o vyhlášení ankety, ve které se měli louňovičtí občané vyjádřit k záměru vybudovat sportovní areál na pozemku za fotbalovým hřištěm.

Anketní lístky byly před krajskými volbami rozdány do trvale obydlených domů. Z celkového počtu 360 lístků jich bylo odevzdáno zpět 168, což znamená výbornou 47% návratnost. Výsledek ankety je znázorněn v grafu.

Chcete vybudovat sportovní areál?

Co má být ve sportovním areálu?

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje

Ve dnech 7.-8. 10. 2016 proběhly volby do Zastupitelstva Středočeského kraje. V Louňovicích se jako vždy volilo na obecním úřadě. Účast ve volbách byla sice relativně nízká, z celkového počtu 788 voličů jich přišlo odvolit jen 50,13%, ale v celostátním srovnání (34,57% voličů) to byla účast nadprůměrně vysoká. Volební komise se rozhodně nenudila, chvílemi se tvořily i fronty. Naštěstí ve volební místnosti byly vytvořeny dva prostory určené pro úpravu hlasovacích lístků vybavené světelným zařízením signalizujícím, zda je volební prostor volný či obsazený. Na prvním místě se ve volbách v Louňovicích umístilo ANO 2011, na druhém Starostové a nezávislí a na místě třetím ODS.

Podrobné výsledky hlasování v Louňovicích a výsledky hlasování v celém Středočeském kraji jsou obsaženy v tabulkách níže:

Volby do zastupitelstva Středočeského kraje v obci Louňovice konané ve dnech 7.-8. 10. 2016

Pořadí	volební strana	počet hlasů	%
1	ANO 2011	83	21,23
2	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	80	20,46
3	ODS	69	17,65
4	TOP 09	33	8,44
5-6	Česká pirátská strana	24	6,14
5-6	ČSSD	24	6,14
7	Svobodní a Soukromníci	19	4,86
8	„Spolu pro kraj KDU-ČSL, SZ a SNK ED“	18	4,60
9	Koalice Svoboda a přímá dem. - T. Okamura	16	4,09
10	KSČM	13	3,32
11	Úsvit s Blokem proti islamizaci	4	1,02
12-14	OBČANÉ 2011	2	0,51
12-14	DSSS - Imigranty, islám nechceme	2	0,51
12-14	Volte Pravý Blok	2	0,51
15-16	SPR-RSČ M. Sládka, Patrioti, HOZK	1	0,26
15-16	Koruna Česká	1	0,26
17-20	Národní demokracie	0	0,00
17-20	NE ILEG. IMIGRACI-PEN. PRO LIDI	0	0,00
17-20	Romská demokratická strana	0	0,00
17-20	SPR-REP. STR. ČECH, MORAVY, SLEZSKA	0	0,00
		391	100

Počet voličů: 788

Počet vydaných úředních obálek: 395

Počet platných hlasů: 391

Volební účast: 50,13 %

Volby do zastupitelstva Středočeského kraje celkové výsledky ve Středočeském kraji

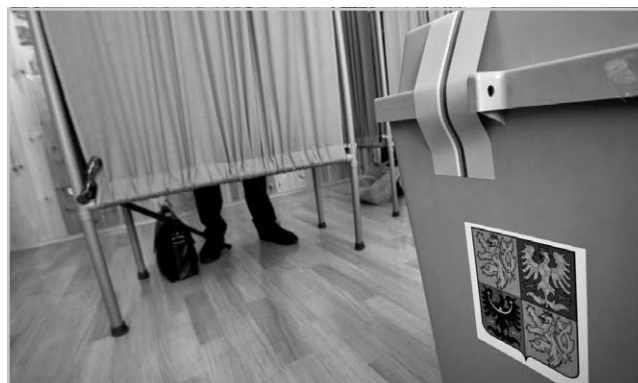
Pořadí	volební strana	%
1	ANO 2011	20,76
2	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	18,43
3	ČSSD	13,75
4	ODS	13,05
5	KSČM	10,13
6	TOP 09	6,54
7	Koalice Svoboda a přímá dem. - T. Okamura	4,96
8	„Spolu pro kraj KDU-ČSL, SZ a SNK ED“	3,51
9	Česká pirátská strana	3,48
10	Svobodní a Soukromníci	2,16
11	DSSS - Imigranty, islám nechceme	0,8
12	Úsvit s Blokem proti islamizaci	0,77
13	NE ILEG. IMIGRACI-PEN. PRO LIDI	0,48
14	Koruna Česká	0,27
15	Národní demokracie	0,21
16	Volte Pravý Blok	0,19
17	SPR-RSČ M. Sládka, Patrioti, HOZK	0,17
18	OBČANÉ 2011	0,14
19	Romská demokratická strana	0,07
20	SPR-REP. STR. ČECH, MORAVY, SLEZSKA	0,03
		100

Počet voličů: 1 026 801

Počet vydaných úředních obálek: 356 897

Počet platných hlasů: 356 384

Volební účast: 34,76 %

Recyklovat je nejen správné, ale také snadné

Do jedenáctého roku fungování vstupuje v roce 2016 v České republice systém zpětného odběru a recyklace vysloužilých elektrospotřebičů. Je to stejný systém jako ve zbytku Evropy. Každý z nás může díky němu zdarma odevzdat svá vysloužilá elektrozařízení na místa odběru s tím, že budou řádně zrecyklována.

ELEKTROWIN, největší český kolektivní systém pro sběr a recyklaci elektroodpadu, už vytvořil na 13 000 míst zpětného odběru. Jejich prostřednictvím lidé odevzdali téměř 15 000 000 vyřazených elektrospotřebičů o hmotnosti více než 245 000 tun.

Dosloužilo i vám doma některé elektrozařízení? Nevyhazujte je do běžného komunálního odpadu. Odložte je na sběrné místo, odkud bude odvezeno k ekologické recyklaci. Získané suroviny dále poslouží při výrobě nových spotřebičů.

Sběrná místa, kam můžete vysloužilá elektrozařízení odložit:

- **Sběrné dvory měst a obcí** – na nich můžete spotřebiče odevzdat bez ohledu na místo bydliště.
- **Prodejny elektro** – prodejci jsou povinni převzít staré spotřebiče při nákupu nového zboží systémem „kus za kus“. Podle novely zákona, která začala platit na sklonku roku 2014, musejí obchody s prodejní

plochou větší než 400 m² odebrat i malý spotřebič, jehož rozměry nepřesahují 25 centimetrů, aniž byste byli nuceni koupit si nový.

- **Vybrané servisy** – rovněž odebírají spotřebiče k recyklaci. V rámci projektu „Jsem zpět“ www.jsemzpet.cz můžete dokonce pomoci dobré věci. Pokud přinesete starší, ale stále plně funkční elektrospotřebič, a ten projde přísnými zkouškami, můžete ho věnovat některé neziskové organizaci, například Fondu ohrožených dětí.
- **Dobrovolní hasiči** – se sběrem spotřebičů pomáhá také už více než 1 000 hasičských sborů po celé republice.
- Města a obce podle zákona musejí nejméně dvakrát ročně zorganizovat **svoz nebezpečného odpadu**, do kterého patří i vysloužilá elektrozařízení.

Společnost ELEKTROWIN také organizuje akce, při nichž můžete za odevzdaný spotřebič získat dárek – například slevu na vstupném do ZOO nebo do muzea. Sledujte proto pozorně internetové stránky www.elektrowin.cz a facebookový profil „Recyklace je legrace“, kde najdete vždy aktuální informace.

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

VÁNOČNÍ POZVÁNÍ

*Přijďte na vánoční sešlost před Štědrým dnem,
přijďte popít horkého nápoje,
přijďte si pro pečené kaštiny a na sousedskou ochutnávku vánočního cukroví.
Přijďte zpívat koledy a popřát si štěstí a zdraví*

**v sobotu 17. prosince 2016 od 17.30 hodin
pod Zvoničku v Louňovicích**

Šrdečné pozvání

*Obec Louňovice pořádá
vánoční koncert*

v mukařovském kostele

Nanebevzetí Panny Marie

v podání sólistů a členů

Státní opery Praha

v úterý 27. prosince 2016 od 15.00 hodin

Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravy kostela v Mukarově

KALENDÁŘ AKCÍ NA ROK 2017

Akce:	Termín:	Místo:	Organizuje:
Louňovická brusle	leden	Louňovák	Josef Řehák
Sportovní ples	4. 2.	U sv. Huberta	TJ Slavia
Dětský karneval	25. 2.	U sv. Huberta	Dana Kodejšová
Maškarní zábava	18. 3.	restaurace U Henců	Mazlici
Malování vajíček	14. 4.	obecní úřad	Jana Kodejšová
Uklidíme svět	duben	u obecního úřadu křižovatka „Y“	Marie Boudová Božena Petruželová
Čarodějnice	30. 4.	hřiště TJ Slavia	Ivana Hřebcová
Kuličkáda	13. 5.	hřiště Lesní ul.	Mazlici
Den dětí	3. 6.	hřiště O.S. Sportklub	Dana Kodejšová
CEEKL	24. 6.	pod Zvoničkou	Ivan Petružela
Loutrail - půlmaraton	24. 6.	hřiště TJ Slavia	Bohumil Paleček
Beseda s pamětníky	3. 6.	restaurace U Henců	Josef Řehák
Malování na návsi	3. 9.	K Horní návsi	Marie Boudová
Fáborkový pochod	září	Voděradské bučiny	Mazlici
Koloběžkový závod	23. 9.	K Horní návsi	Pavel Čadil
Odznak všestrannosti	28. 9.	hřiště O.S. Sportklub	Ivan Petružela
Běh Voděradskými bučinami	30. 9.	hřiště TJ Slavia	Bohumil Paleček
Turnaj v pétanque	28. 10.	hřiště O.S. Sportklub	Božena Petruželová
Drakiáda	říjen, listopad	hřiště TJ Slavia	Mazlici

Lampionový průvod	4. 11.	Horní náves	Dana Kodejšová
Rozsvícení vánočního stromu	26. 11.	Horní náves	Josef Řehák
Mikulášská besídka	2. 12.	U sv. Huberta	Dana Kodejšová
Vánoční zpívání	16. 12.	pod Zvoničkou	Ondřej Cutych
Vánoční koncert	prosinec	mukařovský kostel	Josef Řehák

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Koloběžkový závod

Koloběžkový závod se letos opravdu vydařil. Konal se v sobotu 24. září již tradičně v lokalitě „Střed“ v ulici K Horní návsi na trati dlouhé 230 metrů. Začátek podzimu byl neobvykle teplý a díky tomu se na start postavil téměř dvojnásobek závodníků než v předešlém roce. Organizace se ujmul po roční odmlce bývalý starosta Pavel Čadil.

Závodníci byli rozděleni celkem do pěti věkových kategorií a tentokrát byly obsazeny všechny. Věkové rozpětí bylo od 2 let až do důchodového věku. Časy nejmladších a nejstarších účastníků byly překvapivě srovnatelné.

Jako první se na trať vydali nejmenší závodníci na odstrkovadlech - závodilo 8 kluků a 6 holčiček. Rodiče je na trati mohutně povzbuzovali, a tak náročný závod všichni dokončili, ti nejlepší v čase pod 1 minutu. Tato kategorie byla nejpočetnější.

V kategorii předškoláků závodilo 7 dětí, 3 kluci a 4 holčičky, bohužel jeden závodník na trati ve snaze dosáhnout

co nejlepší čas upadl, rozbil si koleno a závod nedokončil. Jako bolestné obdržel čokoládovou medaili, stejně jako všichni ostatní závodníci, kteří závod dokončili.

Školáků od 7 do 10 let se účastnilo sedm, a to samí kluci. Byl to opravdu velký souboj, všichni dojeli v čase pod minutu kromě jednoho nešťastníka, kterému se na trati zasekla zadní brzda, což ho hodně zpomalilo.

Ve věkové kategorii od 11 do 14 let závodili 2 chlapci a 1 dívka, jejich časy byly nejlepší ze všech soutěživých. Jako poslední se utkali dospělí v čele s panem Čadilem, který byl jediným mužským zástupcem v této kategorii. Závodníků bylo celkem osm a jejich odhodlání změřit své síly bylo stejně velké jako u dětí, ne-li větší.

Na závěr byly vyhlášeny výsledky, každý účastník obdržel diplom a tři nejlepší z jednotlivých kategorií byli dekorováni medailemi. Po společném fotografování odešli všichni spokojeni domů.

Ivana Hřebcová

Lampionový průvod

projít ještě lesem kolem hřbitova, kde už bylo šero a my jsme si mohli konečně naplno užít celý dlouhý světélkující průvod. Cestou do ulice K Horní návsi se krásně setmělo a na děti čekalo překvapení v podobě svítícího stromu, který byl ozdoben barevnými náramky, a tentokrát zahalen i v prskavkovém plášti.

Při závěrečném ohňostroji, který odpálil pan starosta, jsme už měli úplnou tmou, takže pestrobarevná ohnivá podívaná zářila do daleka. I přes studený vítr, který nám šlehal do tváří, jsme si průvod moc užili a již se těšíme na ten další zase za rok.

Martina Staňková

Lampionový průvod se letos konal v sobotu 29. října. Již tradičně jsme se sešli na návsi před Kamenickým skanzenem, kde děti dostaly malý dárek a svítící náramek. Po páté hodině se průvod vydal louňovickými ulicemi. I tentokrát bylo k vidění velké množství krásných a originálních lampionů, lampiček, lucerniček a všemožných světýlek. Některé děti zpestřily pochod svými strašidelnými kostýmy. Velmi nás pobavila speciální světelná výzdoba kočárků s nejmladšími účastníky průvodu.

Sluníčko pořád ne a ne zapadnout, proto jsme s dětmi museli

Vítání občánků

Již druhé a třetí vítání občánků se uskutečnilo na obecním úřadě 23. září. Prožili jsme krásné odpoledne a přivítali jsme Kateřinu, Jaroslava, Isabel, Ondřeje, Alici, Minervu a Jakuba. Bohužel Lída a Kryštof se zúčastnit nemohli. Pro potěšení všech přítomných předvedly děti pod vedením ředitelky mateřské školy pásmo písniček. Hezké květiny a dárky pro miminka určitě udělaly radost hlavně maminkám.

Dana Kodejšová

SBÍRKA PRO BERUŠKU

DEPOZITUM
BERUŠKA

V sobotu 1. října proběhla pátá sbírka pro psí útulek Beruška v Horních Chvatlinách u Zásmuk. Již v srpnu jsme dostali matrace a deky a v tomto duchu probíhala i celá sbírka.

Vybralo se tedy mnoho dek a povlečení. Obdrželi jsme opět poukaz v hodnotě 200 Kč na zboží do psího obchodu, 100 Kč v hotovosti, hračky... Dodatečně jsme ještě obdrželi pytel granulí a vodítka.

Všem děkujeme a těšíme se nashledanou v květnu. Datum sbírky upřesníme v březnovém zpravodaji.

Na mnoho dotazů ohledně kalendáře Berušky odpovím – máme jej již v prodeji.

Přejeme nejen našim dárcům krásné vánoční svátky a hlavně zdraví v novém roce.

Děkujeme regionálnímu měsíčníku Zápraží za bezplatný inzerát vydaný v zářijovém vydání o naší sbírce, na který jsme měli také odezvu.

www.depozitumberuska.cz

za Spolek staromilců Zlata Uzlová

Ukončení cyklistické sezóny

Tradičně v listopadu již několikátým rokem probíhá společné ukončení cyklistické sezóny louňovických kolařů. Letos se uskutečnilo v restauraci U sv. Huberta 2. listopadu odpoledne za hojné (32!) účasti aktivních důchodců. Příjemné sousedské setkání s popovídáním bylo obohaceno o harmoniku s bubnem k lidovým písničkám a tři kytary s bubínkem pro country zpěvy. Společné středeční vyjížďky na kolech přes zimu ustanou a na místo toho protáhneme nohy při turistických

výšlapech. Kdo by měl zájem se přidat, vycházíme každou středu v 10.00 hodin z Dolní návsi od samoobsluhy. Chodíme po okolí Louňovic 7-10 km, tedy přibližně 2 hodiny, a stále je co objevovat - nové trasy, nové pěšiny, všude v okolí se staví domy... Cestou si povíme svoje zkušenosti, probereme různé záležitosti a hlavně něco uděláme sami pro sebe, pro svoje zdraví.

Marie Boudová

Drakiáda zase bez větru

Jako jedna z posledních akcí v roce pořádána obcí a Mazlíky je drakiáda. I letos byl stanoven termín, s přihlédnutím k využití fotbalového hřiště fotbalisty, na 12. listopad. Termín to byl pozdní, ale například minulý

rok bylo v těchto dnech 15° C. Letos ovšem nasněžilo a vše nasvědčovalo na minimální účast. Akce začala od 13 hodin tradičně přípravou v sále restaurace U sv. Huberta. Pro děti byly přichystány kostry draků, barvy, provázky, krepové papíry a špulky s vlasem. S pomocí rodičů sestavovaly draky, které lze i za minimálního větru udržet na obloze. Vzniklo odhadem okolo 20 létavců. Někteří účastníci se přesunuli za fotbalové hřiště, kde si své výrobky vyzkoušeli. Dostat draka do vzduchu bylo možné jen pomocí běhu majitele, protože jako již tradičně, s výjimkou asi dvou ročníků, bylo absolutní bezvětří. Děti i dospělí se proběhli a za odměnu dostali pečené brambory a jablka připravované v popelu. Popel vznikl spálením dřeva z májky, která od jara stála a krásně vysychala za fotbalovým hřištěm. Letos se omlouváme za lehký nedostatek v kvalitě upečených pokrmů, ale

mrazivé počasí ochlazovalo popel a poslední várka brambor a jablek se již nestačila řádně upéct. Tak si jich děti několik odnesly domů na dopečení v troubě. Děkujeme za účast.

Mazlíci

Dětská burza

Ani letošní podzim v naší obci nechyběla oblíbená akce - dětská burza. Do prodeje se přihlásilo tolik maminek, že musel být vyhlášen stop-stav. Přeci jen sál hotelu U sv. Huberta není nafukovací. Během sobotního dopoledne se naplnily stoly podzimním a zimním oblečením, hračkami, botami a dalšími potřebami pro děti. Prodej začal jako obvykle ve 14 hodin a množství nakupujících nebralo konce. Brzy zmizela většina kom-

binéz, bund, otepovaček a nepromokavých souprav. Po třech hodinách byl prodej ukončen. Dětská burza byla velmi úspěšná, a to nejen v množství prodaných věcí, ale také díky tomu, že nebylo třeba řešit žádné krádeže. Poděkování patří všem, kteří přišli pomoci s tříděním i s organizací.

Blanka Lázníčková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Když nám podzim dává své dary

V novém školním roce do naší mateřské školy nastoupila převážná část dětí nejmladší věkové skupiny, tedy tříletých, pět dětí je dokonce mladší tří let. Po úspěšném zvládnutí adaptační doby, kdy si ti nejmenší postupně zvykali na nové prostředí, nové kamarády a „dospěláky“, se i oni pilně zapojili do her, zpěvu, cvičení a tancování. V čase babího léta a podzimního čarování jsme využili slunných dnů ke hrám, sportování a poznávání přírody na školní zahradě a v lesíku. Štědrý podzim nám při-

chystal mnoho možností při kreativním tvoření, bádání, a dokonce i při pokusech v kulinářství.

U příležitosti Světového dne zvířat jsme navštívili malou farmu U Henců a zvířátkům donesli „něco na zub“. Děkujeme rodičům za spolupráci. Nezapomněli jsme oslavit Světový den stromů. Děti si v našem lesíku všimly tenkého, slabého stromku, který téměř přišel o korunu. Ke svátku stromů jsme ho vyzdobili vyrobenými srdci z přírodnin a řetězy z listů.

Začátkem října nás navštívil pan Ing. Pavel Čadil a naučil děti vyrábět žížalky z barevných drátků. Ty zaujaly nejen chlapce, ale přidala se i děvčata, a všichni je soustředěně navijeli na špejle. Brzy si každý vyrobil svoji krásnou barevnou žížalku. Moc děkujeme panu Čadilovi za jeho ochotu a čas, který nám věnoval, a těšíme se na další „drátkování“.

ry při sportování a uspořádali jsme „Bramboriádu“. Děti nosily bramboru na lžici mezi překážkami, závodily s kolečkem naloženým bramborami, běhaly štafetový běh s bramborami.

Koncem října proběhly ve školce již druhým rokem „Dýňové slavnosti“, při kterých se děti s dýní nejen seznámily, ale využily ji k výtvarným a pracovním činnostem.

V čase sklizně ovoce jsme si ve školce užili jablíčkových dní. Jablka se dají dobře využít při výtvarných činnostech. Mladší děti použily půlky jablek jako tiskátka a vytvořily hezké obrázky „kompotů“, zato starší děti se vrhly do přípravy moštu a jablečných toustů. Při prvním zpracování jablek chlapci a děvčata nevěřičně pozorovali přeměnu jablíček v mixéru na dobrou a zdravou šťávu či mošt. Podruhé, když jsme si připravovali jablka na tousty, byly děti již zručnější, věděly, jak se jablíčka loupají a krájejí na menší kousky. Seznámily se se surovinami, které jsme při přípravě sladké dobroty potřebovali. Potom jsme již čekali, až se nám tousty v toustovači dozlatova upečou. I paní kuchařku přilákala jejich vůně!

Poté přišel čas sklizně brambor a nás čekal bramborový týden. Díky mamince paní Bydžovské si děti ve třídě Rybiček vyzkoušely, jak se brambory kopou ze země.

Seznámily jsme se s významem této plodiny, s jejím vzhledem i s možnostmi úpravy v kuchyni. Celý týden paní kuchařky vařily k obědu bramborová jídla: kaši, knedlíky, bramborák... Ve třídě Želviček jsme se rozhodli vyzkoušet, jak se takový bramborák dělá. Děti se již bez problémů chopily nožů a brambory oloupaly. Nebály se ani struhadla a míchání těsta. Hotové jsme je v míse předali paní kuchařce, která nám bramboráky usmažila v kuchyni. Mladší děti si zase vykrájely brambůrky ve tvaru kytiček, které se v troubě v kuchyni upekly dozlatova. Koncem týdne jsme použili brambo-

Při dlabání této plodiny chlapci a děvčata zjistili, co se skrývá uvnitř a většinou byli moc překvapeni. Divili se i tehdy, když se dozvěděli, co se z dýně vlastně dává do polévky. Tu nám uvařila paní kuchařka k obědu a byla vynikající!

Když přijel Martin na bílém koni, rozloučili jsme se s podzimem kolektivní hrou „Cestou necestou za Marti-

nem“ a odpoledním svatomartinským posezením a výtvarným tvořením s rodiči a dětmi.

A nyní již na dveře ťuká advent, blíží se nejkrásnější dny v roce. Za celý kolektiv mateřské školy bych chtěla proto všem čtenářům a občanům Louňovic popřát klidné a pohodové Vánoce, v novém roce splnění všech přání, především však pevné zdraví, hodně štěstí a lásky, klid a pohodu.

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ Louňovice

▶▶▶ ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀◀

Čtvrt roku je zase pryč a mně nezbyvá než říct, že vítám všechny čtenáře zpravodaje a přeji krásné Vánoce, vždyť již klepou na dveře.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří darovali do knihovny krásné knihy. V letošním roce se sešlo hodně zajímavých knih z řad beletrie (detektivky, thrillery, ženské romány, česká literatura, romány), naučné literatury (historické encyklopedie) i dětských knih (leporela, pohádky, příběhy o dětech, skřítcích).

Ještě teď před Vánoci mi z Benešova přivezli výměnný fond o rozsahu 200 knih. Věřím, že se vybrané knihy budou čtenářům líbit a rádi si do knihovny pro ně přijdou.

Vánoční čas je ve znamení klidu a pohody. Někdo tento čas tráví vycházkou do lesa a po okolí nebo sledováním

pohádek v televizi, jiní jdou na návštěvu, druzí zajdou za kulturou do divadla nebo si poslechnout vánoční zpěvy do kostela. Věřím, že si najdete i čas na čtení knih u krbu, kde vesele plápolá ohýnek a praskají dubová, smrková polínka, na krbové římse se mihotá plamínek svíčky a vzduchem se line vůně vánočního čaje nebo svařeného vína a vánočního cukroví.

Je těžké psát každého čtvrt roku o dění v knihovně tak, aby to nebyla jen čísla a stejná slova. Tak mi, prosím, odpusťte mé malé vánoční zamyšlení, snění, přání.

Přeji Vám všem krásné vánoční svátky plné klidu, pohody a štěstí. Děti ať pod stromečkem najdou dárek, jenž rozzáří jejich očka tisíci jiskřiček, a ať se Vám všem vyplní tajná přání.

Vaše knihovnice Marie Danielová

SPORT ↘

Garda Slavia Louňovice

Jelikož se Posázavská liga nehraje na sezonu (podzim-jaro) jako mistrovské soutěže, ale podle kalendářního roku, tak vždy na konci roku již víme, na které pozici naši borci skončili.

Letos se nám bohužel nepodařilo navázat na loňský úspěch, kdy jsme se dělili o první místo s Chocerady. Letošní třetí místo nám na radosti určitě také neubralo a o radost z fotbalu nám v gardě v první řadě jde.

Tímto bych mezi nás chtěl pozvat nové hráče. Pokud je Ti víc než 35 let, chceš si jednou za 14 dní zahrát fotbal a nevadí Ti střídat hokejově, tak jsi přesně typ pro naši gardu. Posázavská liga má 7 týmů, které zahajují sezonu vždy na jaře 6 zápasy, a ukončuje sezónu 6 zápasy na podzim. Úplným zakončením je vždy vyhlášení výsledků v kulturním domě v Sázavě za bujarého veselí, kde se týmy vždy sejdou a společně to oslaví za zvuku živé hudby.

Za celou gardu bychom vám chtěli popřát hezké prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Tomáš Prosr

Louňovičtí starší i mladší žáci vládnou Praze-východ

V průběhu letní přestávky se potvrdilo, že Louňovice jsou v současné době známé jako ten správný klub pro malé, starší, začínající i pokročilejší fotbalisty a fotbalistky, takže se nám opět sympaticky rozšířila členská základna. Stále se zvyšující počet dětí, které chtějí hrát za Slavii, je pro nás všechny velmi povzbuzující.

Babyfoot

V nejmladší kategorii Babyfoot aktuálně máme cca 25 dětí od 4 do 6 let. Vzhledem k věku dětí se snažíme věnovat fotbalové přípravě zejména formou her, herních cvičení a průpravných her, které děti velmi baví. U všech je vidět pokrok prakticky každý měsíc. Děti, které se z počátku vydržely soustředit na danou hru 2 minuty, nyní samy chtějí čas her neustále prodlužovat. Do těchto her se snažíme přidávat i obecné cvičební prvky, jako například kotoul (klasický kotrmelec), neboť stále častěji zjišťujeme, že tyto malé děti tento klasický

cvičební prvek vůbec neumí. I letos probíhá Babyfoot Turnajová Praha-východ Tour 2016, na které se střetáváme mj. s dětmi z Říčan, Vyžlovky, Kunic, Kolovrat, Světic

a Votic. Stejně jako v ostatních žákovských kategoriích nejsou výsledky tím nejdůležitějším měřítkem, přesto je příjemné pozorovat, že se našim dětem hra daří a hlavně že z ní mají radost.

Mladší příprava

Mladší příprava (6-9 let) vstoupila do ročníku 2016/2017 vítězstvím na prvním mistrovském turnaji, ale protože v dalších turnajích byli soupeři o fous nebo dva lepší než my, umístili jsme se v konečné tabulce naší skupiny D se ziskem 28 bodů na 5. místě. Největší rozdíl mezi námi a soupeři byl v tom, že v našem týmu chyběl ústřední střelec, jehož branky by nám získávaly potřebné body. Na druhou stranu je potřeba vyzdvihnout vyrovnanost našeho kádru, protože v každém z šesti turnajů jsme měli nejpočetnější zastoupení v tabulce střelců, což znamená, že naše hra není závislá pouze na jednom či dvou hráčích.

Starší příprava

Podzimní část sezóny starší přípravy (10-11 let) začala v druhé polovině srpna, kdy se po letní prázdninové přestávce kluci již na fotbal těšili. Navíc jsme v průběhu srpna a září přivítali několik nových kluků, kteří se ihned zapojili do tréninků, takže na konci září již bylo na soupisce 23 hráčů. Během podzimu odehrála naše starší příprava šest mistrovských turnajů a v naší skupině E se s 28 body umístila na 4. místě.

Mladší žáci

Po 3. místě mladších žáků (12-13 let) z loňské sezóny a po přípravném utkání před začátkem sezóny, kdy jsme jasně přehráli Kunice A 11:3 (ačkoliv soupeř hraje

vyšší soutěž než my), jsme očekávali, že bychom i letos měli bojovat o přední příčky. Ovšem realita nakonec předčila očekávání. V prvním utkání jsme nasázeli Brázdami rekordních 47 branek a první místo jsme již neopustili. V průběhu podzimu jsme mj. jasně zvítězili v Hovorčovicích a také jsme doma přetlačili silnou Zeleň, takže se zatím můžeme pyšnit stoprocentní bilancí (11 zápasů = 11 vítězství) při skóre 139:13.

Starší žáci

V srpnu jsme na přípravném turnaji starších žáků (14-15 let) v Mnichovicích vybojovali krásné 3. místo, ale i tak jsme spíše očekávali, že by se náš tým asi měl pohybovat „jenom“ v horní polovině tabulky a o první příčky by měl zabojovat až v té následující sezóně 2017/2018. Ale naši kluci ze společného týmu Louňovic a Svojetic postavili odhad na hlavu, takže stejně jako jejich mladší spoluhráči se pyšní nečekanou bilancí 11 zápasů = 11 vítězství a zaslouženě vedou tabulku bez ztráty bodu!!! Je potřeba vyzdvihnout, že díky šikovným mladším žákům zřejmě máme z celého okresu Prahy-východ nejširší kádr pro utkání starších žáků, což nám určitě pomohlo vyhrát několik vyrovnaných utkání s fyzicky vyspělejšími týmy. Unikátem je především Matyáš Tomek, který zatím odehrál všech 11 utkání za mladší žáky a také 11 za starší žáky, takže v průběhu podzimu má obdivuhodnou bilanci 22 vítězných zápasů. ☺ Protože toto je předvánoční číslo Zpravodaje, chceme všem trenérům, rodičům pomáhajícím či aspoň fandícím a samozřejmě i příznivcům louňovického fotbalu poděkovat za podporu a popřát hezké svátky a vše nejlepší do dalšího roku 2017.

Jan Paroulek

Běh Voděradskými bučinami na 15 km

Slunečné a téměř letní počasí 1. října přivítalo účastníky letošního již 11. ročníku Běhu Voděradskými bučinami. Tato tradiční akce je již léta podporována naším obecním úřadem a to nejen finančně, ale i personálně. Děvčata z OÚ pomáhají při prezenci před závodem i v cíli u občerstvení, náš starosta Pepa Řehák se stará o pečlivou fotodokumentaci a výrobu medailí. I letos vládla v týmu pohoda a dobrá nálada.

Poněkud nižší účast závodníků v letošním roce byla ovlivněna souběžným závodem v blízkých Říčanech, ale i minimálním zájmem místních běžců i běžkyň, což mě mrzí nejvíc. Z místních asi deseti sportovců, které pravidelně potkávám při tréninku v lese, přišli na start jen čtyři - Eda Zábřeský, Jakub Čadil, Jan Šunka a David Kolář. Nižší účast ale neměla vliv na výkony závodníků, ba naopak! Prvních pět běžců pokořilo hranici

jedné hodiny a ještě desátý běžec se dostal na skvělý čas 1:02. A přitom byla letos trať poněkud delší. Vrátili jsme se k okruhu z prvních ročníků, kdy se běželo až do Černých Voděrad a obíhal se rybník, tedy poctivá patnáctka.

V závodě zvítězil Tomáš Hunčovský za rovných 56 minut, z žen první do cíle doběhla Svatoslava Kacířová

(1:05:00). A co naši Louňováci? Celkově 8. (4. v kat. M40+) skončil Jan Šunka, následoval Jakub Čadil (1:05:18), David Kolář (1:12:18) a Eda Zábřeský. Děkuji všem za účast na závodě i pomoc při organizaci akce a už nyní se těším na 12. ročník BVB, který bude o týden dřív, v sobotu 30. září 2017.

Bohumil Paleček

OVOV

Po roce jsme se opět setkali na víceúčelovém hřišti O.S. Sportklubu Louňovice na plnění Odznaku všestrannosti olympijských vítězů (OVOV). Tato akce pro rodinné týmy se koná každoročně 28. září. V den svatého Václava nám zatím vždy přálo počasí a nejinak tomu bylo i letos. K pořádání akce OVOV nás inspirovali dva slavní čeští desetibojaři: Robert Změlík a Roman Šebrle. Rodiče a děti spolu v jednom dvoučlenném týmu absolvují deset disciplín. Jednotlivé výkony se hodnotí podle oficiálních tabulek sepsaných olympijskými vítězi. Tím je možné porovnávat výkony třicetiletých i pětiletých účastníků. Důležitým článkem OVOVu jsou rozhodčí, kteří u každé disciplíny zaznamenávají jednotlivé výkony a dbají na spravedlnost. Během slunného odpoledne byla využita všechna sportoviště na hřišti, sešlo se letos

24 závodníků. Děti i rodiče svědomitě nosili kartičky se svými výsledky, na které byli patřičně hrdí. Především rozzářené oči rodičů dokazovaly, jak je u srdce hřejí výkony jejich ratolestí. Dopadlo to takto: na prvním místě se umístil tým Prokopa Hromase s maminkou Miroslavou s celkovým počtem bodů 12.279, na druhém místě tým sourozenců Karel a Tereza Danielovi s 11.755 body a na třetím místě Barbora Exnerová s tatínkem Jiřím s 11.649 body.

Soutěž trvala přibližně dvě a půl hodiny a moc se všem mladým i starším sportovcům z Louňovic i okolí líbila. Děkuje všem závodníkům za účast a děkuje všem rozhodčím za pomoc.

Božena Petruželová

Pétanque

a entuziasmem a dostali se až do finále. Nakonec celkové vítězství získala dvojice hráček Eva Veselá a Marie Boudová, staly se tak nejlepšími louňovickými pétanquistkami pro rok 2016 a obdržely putovní pohár. Tato francouzská hra získává v malé středočeské vesnici stále větší oblibu. Příští rok se sejdeme zase.

Božena Petruželová

O státním svátku Dne vzniku samostatného československého státu v pátek 28. října jsme se opět sešli u oblíbeného sportu pétanque na hřišti O.S. Sportklubu v Louňovickách. Letos přišlo historicky nejvíce hráčů - třináct. Vytvořili jsme pět dvoučlenných družstev dospělých a jedno tříčlenné, složené z nejmladších pétanquistů (8, 9 a 10 let). Zápas byly velmi vyrovnané. Malí hráči překvapili svým nadáním

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:**

LEDEN 2017

* Karolína Adelová, Petr Pelant, Hana Alferyová

ÚNOR 2017

* Alena Rančáková, Jiřina Horáčková, Jarmila Vobrová, Zlatoše Budayová,
Josef Kovařík

BŘEZEN 2017

* Antonín Vácha, Elena Nimčová, Karel Daniel, Marie Dicková, Monika Vosková,
Jaroslava Litvínová, Eva Vančurová, Nataša Bandasová, Dagmar Váňová

Věra Růžicková

O sportovní gymnastce Věře Růžickové jsme psali ve druhém čísle loňského Louňovického zpravodaje. Při letošních oslavách založení Československa na Pražském hradě 28. října Věra Růžicková byla mezi oceněnými jako jediná sportovkyně a obdržela medaili I. stupně za zásluhy o stát v oblasti sportu. Blahopřejeme.

Marie Boudová

Rozloučení s Ing. Františkem Lebedou

Po krátké těžké nemoci zemřel 21. 9. 2016 František Lebeda, který byl od roku 1998 členem zastupitelstva obce Louňovice. Pracoval ve finanční komisi, ve které byl od roku 2002 předsedou.

Mnozí jsme ho znali jako provozovatele internetové sítě a odborníka přes počítače díky jeho firmě Lasco spol. s r. o. Poslední rozloučení s Františkem Lebedou proběhlo v pátek 30. 9. 2016 v kapli Husova sboru Českobratrské církve evangelické v Uhříněvsi. Pan farář Jiří Ort ve své řeči velice výstižně vyjádřil, co my mnozí cítíme také - smutek nad absurdností jeho předčasného odchodu v 55 letech. Vzpomenul na jeho činorodost, otevřenost a přístupnost k novým věcem. „Co neumím, to se naučím“. Dalším Františkovým oblíbeným heslem bylo „Nebát se a nekrást“. Miloval svobodu, uměl žít, uměl se radovat ze života. Měl rád lidi a nelenil pro ně obětovat čas.

Zachovejme si na Františka Lebedu hezkou vzpomínku.

Rozloučení s MUDr. Marií Procházkovou

Mariana Procházková se aktivně zapojila do dění v obci v roce 2006, kdy probíhaly přípravy na následující oslavný rok - 600 let od první písemné zmínky o Louňovicích. Od prvního čísla Louňovického zpravodaje v roce 2007 byla členkou redakční rady a do našeho časopisu přispívala odbornými články o zahradě. Psala zejména o pěstování okrasných květů a dřevin podle vlastních zkušeností ze svojí nádherně udržované zahrady v Louňovickách. Ochotně zajišťovala zdravotnický dozor při různých kulturních akcích pořádaných v obci.

Mariana Procházková zemřela po dlouhé těžké nemoci 25. 9. 2016 ve věku nedožitých 74 let. Poděkovat jí za práci pro obec jsme nestihli, ale tichou vzpomínku na ni si uchováme.

K POČÁTKŮM OCHOTNICKÉHO DIVADLA

O ochotnících v Louňovicích bylo na stránkách Louňovického zpravodaje souhrnně pojednáno v čísle 2013/3 a k tématu proběhla dvojice přednášek. Ovšem teprve v průběhu následného zpracovávání historie místního hasičského sboru byl objeven důležitý pramen, postihující počátky ochotnických aktivit. Jedná se o „Protokol o zápisech ze schůzí hasičského sboru“, uložený ve Státním okresním archivu Praha-východ v Přemyslu. Ten podstatně doplňuje informace o ochotnících známé do té doby pouze z „Pamětní knihy“ sboru (Archiv OÚ Louňovice).

Již v úvodu můžeme opravit datum sehrání doložené prvního divadelního představení v Louňovicích - ve prospěch sboru bylo sehráno o pouti 24. 8. 1913 neznámým souborem. Patrně se jednalo o některý spolek okolní, neboť ve vydáních figuruje také nevelká suma za převezení jeviště. Následné ochotnické počiny letních hostů na dvoře statku Balejových v letech 1916/17 ostatně samy o sobě představují svérázný počín s aktivitami místních obyvatel přímo nespojitelný.

Myšlenka na sehrání divadelního představení vlastním souborem se objevila na hasičském plese 6. 1. 1923, jejím iniciátorem byl velitel sboru Jan Henc (kamenický mistr, čp. 33). Na sborové schůzi byl dne 2. 2. návrh přijat, byli vybráni členové (a členky - při sboru fungoval dívčí odbor) a rozdány úlohy. Ihned bylo také jednohlasně rozhodnuto v ochotnické činnosti pokračovat i v budoucnu. K inscenování bylo vybráno veršované drama Lothara Suchého „V červánkách svobody“, pojednávající o revolučním roce 1848. Hra byla skutečně secvičena a již 25. 2. 1923 (tedy po třech týdnech!) v sále hostince U Klocperků (čp. 21, dnes Penzion Svět) „krásně sehrána“. Dle vybraného vstupného bylo představení divácky úspěšné. Již 25. 3. vystoupili hasiči znovu, tentokrát s komedií G. B. Shawa „Čertovo kvítí“. Vzápětí po představení byly rozdány úlohy ke hře Fr. F. Šamberka „Podskalák“, jejíž realizace však doložena není. Místo toho bylo dne 27. 5. sehráno představení „Pojď na mé srdce“.

Na sborové schůzi 2. 6. 1923 byl dodatečně ustaven Divadelní kroužek při hasičském sboru v Louňovicích. Předsedou kroužku byl zvolen Jan Henc, funkci režisérů zaujal kvartet Bohumil Burian (kameník, čp. 30), Josef Burian (obchodník, čp. 43), Václav Šindelář (kameník, čp. 61) a Václav Tůma (kameník, čp. 71), za pokladníka byl zvolen Václav Matys (rolník, čp. 3). Jmenované osoby můžeme spojit s počátky hasičského divadla, jak ale uvidíme, hlavním aktérem se záhy stal Václav Matys. Herce sice neznáme, ale jejich základnou bylo jak vlastní členstvo sboru (dospělí až starší muži + členky dívčího odboru), tak přistoupivší občané, kterých mělo být až 16. Počet jak herců, tak režisérů by mohl v tomto období naznačovat i současnou práci na dvou hrách. V této schůzi se patrně projednávalo postavení a financování divadelního jeviště U Klocperků, ke kterému muselo dojít někdy tehdy. Náklady na jeho stavbu představovaly

2160 Kč, z nichž doplatek 600 Kč musel být pro nemajetnost sboru v říjnu 1923 bezúplatně vypůjčen z pohřební pokladny sboru.

Intenzita ochotnických aktivit v létě 1923 nepolevovala a kulminovala závěrem roku. Dne 10. 6. bylo sehráno představení „Naše Máňa“, 6. 7. na louňovických prknech vystoupil spřátelený divadelní kroužek sovětského sboru, 10. 7. se konalo dětské představení. Dne 6. 10. se hrálo představení „Černé oči“, 2. 12. „Právo srdce“, 7. 12. dětské představení „Popelka“ a 25. 12. hra „Palouk“. Vnitřní organizační změny odráží zápis o volbách vedení kroužku 13. prosince. Předsedou, pouze s novou titulaturou „ředitel“, zůstal Jan Henc, režii cele převzal Václav Matys a z původního vedení zůstal jako pokladník pouze Bohumil Burian. V lednu 1924 byla aktivita hasičských ochotníků na valné hromadě sboru vysoce oceňována a zvláště byla hodnocena právě role Václava Matyse.

Na svou premiérovou divadelní sezónu hasiči navázali

v první polovině roku 1924. Sehrána byla představení: 10. 2. „Protektce“, 16. 3. „Obnažené duše“, 8. a 22. 6. dvoudílný „Jindra“. Poté ale aktivity ustávají, krátce jsou obnoveny na přelomu let 1924/25. 31. prosince bylo uvedeno divadelní představení na hasičském silvestrovském večírku a vzápětí byla 18. 1. 1925 uvedena hra Jana Černého z mysliveckého prostředí „V černé roklí“, dle vybraného vstupného velmi hojně navštívená. Následovala roční odmlka. Teprve 28. 2. 1926 došlo k sehrání „Tří jednoaktovek“, 3. 4. byla uvedena hra humoristy Josefa Skružného „Hříšnice“ a 4. 7. „Druhé mízy“. Vůbec poslední realizací hasičského kroužku bylo představení „Silvestrovská scéna“, sehrané 31. 12. 1927. Lednová valná hromada sboru již jen rezignovaně hovoří o nechuti členstva pořádat zábavy a divadelní představení a dokládá tak plně propuknuvší krizi sboru. Divadelní kroužek za pětiletého působení nastudoval a sehrál 14 her pro dospělé, 2 hry pro děti a 2 silvestrovská představení. Dle výtěžku lze uvažovat až o stovce návštěvníků.

Jeviště U Kesnerů (dle jména nového provozovatele hostince čp. 21) ovšem neleželo ladem. Již 20. 12. 1926

projednávalo vedení hasičského sboru žádost „dramatického dělnického spolku“ o propuštění jeviště. Bylo rozhodnuto jeviště poskytnout za 10% poplatek z čistého zisku, který by šel do nově zřízeného fondu na jeho udržování. Do něj sbor poskytl základních 20 Kč a pověřil někdejšího divadelního aktéra Václava Matyse vedením jeho pokladny. V únoru a v květnu 1927 zde doloženě hrají ochotníci místní JPT (Jednota proletářské tělovýchovy, jejím předsedou byl nám již známý Bohumil Burian), v červnu zde vystoupila vyžlovská JPT. Koncem 20. let na tomto jevišti začínají ochotnické aktivity SK Slavia Louňovice, která ale po roce 1931 buduje vlastní scénu v hostinci U Šindelářů (čp. 15 na Horní návsi). O nevyužitém jevišti bylo rozhodnuto na valné hromadě hasičského sboru dne 6. 1. 1935. Mělo být přeneseno na půdu hostince, opraveno a doplněno v případě obnovení kroužku. O rok později, v březnu

1936, byly zbytky tohoto původního louňovického divadelního jeviště přenechány za 60 Kč žernovským ochotníkům. K pokusu o reaktivaci hasičských divadelních aktivit došlo krátce předtím, v červnu 1935. Hasiči měli ve spolupráci s ochotníky Slavie sehrát v rámci Husových oslav hru ze života mučedníka. Režii byl pověřen Jan Wiessner (instalátér, čp. 33). K realizaci ovšem již nedošlo a ochotnické aktivity pokračovaly již výlučně v rámci Slavie, později Sokola či mládežníků.

Na fotografii z přelomu 30.-40. let aktéři slavistické éry ochotnického divadla. Stojící zleva: Josef Uzel, Josef Bada, J. Wiesner, Ant. Budský, ?, Zdeněk Čáha, Eman Král, B. Jahoda a Čeněk Uzel, sedící Marie Sadílková, Libuše Šerglová, ?, Lída Hencová-Wiesnerová.

Otto Krutský

OBECNÍ KNIHOVNA (2. část)

Knihovna v garáži (1946-1957)

V roce 1945 byla knihovna ještě v provozu, sídlila v chodbě domku čp. 34, měla stále 22 čtenářů, vypůjčilo se ale jen 97 knih. Někdy ve druhé polovině roku byla činnost knihovny přerušena poté, co se knihovnice Marie Šindelářová odstěhovala do pohraničí. Zastupitelstvo MNV dne 20. 1. 1946 pověřilo Aloise Fulína (čp. 51) sestavením osvětové komise a uspořádáním knihovny. Novým knihovníkem byl jmenován Jan Kasal (truhlář, čp. 18) a vznikla knihovní rada (předseda Emil Kautecký, jednatel Josef Lískovec), která 7. 3. 1946 vydala Výpůjční řád obecní knihovny, nyní nazývané „*Knihovna T. G. Masaryka*“ (asi ne náhodou byl vydán v den Masarykových narozenin). Půjčovalo se každou neděli od 10.00 do 12.00, půjčovné činilo 1 Kč za svazek. Ve výpůjčním řádu sice ještě nebylo uvedeno, ale k povinnosti čtenáře patřilo též zaplacení registračního poplatku (zápisného), a to 5 Kč. Jan Kasal knihovnu uspořádal a získal množství nových knih od dárců z obce, další zakupoval. Podle Kasalem založené přírůstkové knihy, bylo ze staré knihovny převzato 212 svazků, a o tom jak velký byl rozměr darů a koupí, vypovídá úctyhodná velikost fondu knihovny na konci roku – 460 svazků. V průběhu roku Kasal uspořádal i prodejní výstavku knih, na knihovnu byl také věnován výtěžek z několika plesů.

Knihovník Jan Kasal

V roce 1947 knihovník podobným způsobem rozšiřoval fond knihovny, a tak se koncem dalšího roku počet svazků zastavil na čísle 643. Z větších dárců, kteří v těchto letech přispívali na vytvoření rozsáhlého fondu, lze uvést jména: Karla Balejová, Hana Bergmannová, Josef Lebeda, Růžena Poláková; jsou dochovaná ve formě věnování na některých

starších knižních titulech. Je zjevné, že Jan Kasal mezi louňovickým obyvatelstvem rozvinul širokou agitační akci a získal pro knihovnu nejen ojedinělé dary, ale i celé „rodinné“ knihovničky, čítající i desítky svazků. Jejich samotná existence v polovině 40. let si zaslouží pozornost a vypovídá o knižní kultuře tehdejší každodennosti. Přispěli též místní organizace čs. strany národně socialistické, ministerstvo zemědělství a ministerstvo školství a osvěty.

Roku 1947 knihovnu ve 48 výpůjčních dnech navštívilo plných 51 čtenářů a vypůjčilo se 1205 svazků knih - výsledek, který se Kasalovi nepodařilo již nikdy zopakovat. Přesto i následujícího roku dosahuje knihovník Kasal dobrých výsledků a 22. 10. je mu udělena cena v okresní soutěži lidových knihoven. 21. 11. pořádá další knižní výstavku, které se exkluzivně účastnila spisova-

Oddělení mládeže v garáži Bálkových

telka a národní umělkyně Marie Majerová, doprovázená předsedou ONV, okresním knihovnickým inspektorem, okresním osvětovým inspektorem a z celé akce byla redaktorem V. Rútem pořízena rozhlasová reportáž. Toho roku, pravděpodobně v souvislosti se jmenováním nového prezidenta čestným občanem Louňovic, je knihovna přejmenována na „*Knihovnu K. Gottwalda*“. Rozsah, kterého v letech 1946/47 knihovna dosáhla, nutně předpokládá i odpovídající velikost knihovnického prostor. V této době, pravděpodobně již roku 1946, MNV „v zájmu obce“ pro potřeby knihovny získal - fakticky zabral - garáž u domu čp. 119 (Bálkových) - ulice K Lípám. Vcházel se do ní malou předsíňkou, místnost s knižními regály a stolkem knihovníka měla nevelké rozměry a byla špatně osvětlená jen jedním okénkem. Převzetí, či případný pronájem garáže ale nejsou nikde doloženy, dobu a okolnosti neuvádí ani historik a pozdější knihovník Tomáš Ženíšek. Zápis z roku 1952 (7. 5.) mluví o žádosti Vojty Bála na uvolnění této garáže na letní byt pro dceru. Žádosti vyhověno nebylo.

Vstup do Bálkových garáže, 1956

Do činnosti knihovníka Jana Kasala v roce 1949 přibýlo členství v zastupitelstvu MNV a zejména od listopadu 1949 zvolení předsedou MNV. To jej začalo stále více zaměstnávat, následující rok k této funkci ještě přivzal roli předsedy ustavujícího se JZD v obci a stále méně se mohl činnosti knihovny věnovat. Definitivně jej činnost pro MNV pohltitela od ledna 1952, kdy se stal tajemníkem MNV, což mu zabralo veškerý čas a znamenalo i časté pobyty mimo obec. V knihovně jej zpočátku zastupovala dcera Květa, ale až do knihy zápisů zastupitelstva tehdy pronikla informace o neukázněné mládeži v knihovně, čemuž odpovídají také výsledky. Roku 1950 klesl počet výpůjčních dnů na 33, čtenářů se zapsalo 26 a následujícího roku pouze 14. Dne 6. 2. 1952 předložil kulturní referent Josef Roller před radou MNV zprávu o činnosti knihovny. Ta měla již 1.006 svazků, v půjčovném dni (sledováno dosavadních 10 dnů v roce 1952) knihovnu navštěvovalo 8-14 čtenářů a vypůjčilo se 4-27 knih. Na radě se jednalo o propagaci knihovny

rozhlasem. Neutěšenou situaci vyřešil tajemník Kasal až na radě 3. 9. 1952, kdy požádal o jmenování nového knihovníka. Příští schůze rady 9. 9. 1952 již mohla potvrdit novou knihovnici - Josefu Ženíškovou. Manželé Ženíškovi se přistěhovali do Louňovic v lednu 1951 poté, co bylo vojenskému gážístovi Tomáši Ženíškovi (t. č. účetnímu Masny n. p.) nařízeno uvolnit byt v Praze-Dejvicích pro aktivní důstojníky a získal s povolením obce (29. 11. 1950) přiděl bytu v domě čp. 139 (Bernardových, dnes ulice Kameníků). Ještě na jaře toho roku se Ženíšek začal zajímat o historii obce a byl jmenován obecním kronikářem. Pravděpodobně spíše jemu byla nabídka převzetí knihovny adresována, pro nedostatek času ale funkci knihovnice přijala jeho žena „Joži“ s podmínkou, že jí manžel bude pomáhat. Stala se tak I. knihovnicí, její manžel II. knihovníkem, který se více staral o administrativu, katalogizaci a výzdobu. Ženíškovi celý knihovní fond nově uspořádali podle žánrů, knihy byly opatřeny charakteristickým režným papírovým obalem s názvem na hřbetě (dodnes na některých titulech dochovaném), Ženíšek založil novou inventurní (přírůstkovou knihu) a zhotovil lístkový katalog. V předsíni byla umístěna vitrína k propagaci knih. Koncem roku byla na Ženíškův návrh (10. 11.) s knihovnou sloučena knihovnička existující v místním JZD, fond tak stoupl na cca 1.600 svazků a byly získány další knihovní skříně. Za vystavení legitimace se platilo 1 Kč, za vypůjčený svazek 10 hal. V této době se ustavil i název knihovny na „*Místní lidová knihovna*“. Již krátce po převzetí knihovny manželi Ženíškovými bylo znát zvýšení čtenářského zájmu (počet čtenářů stoupl opět na 30), Ženíškovi však mířili mnohem výše.

V březnu 1953 chtěl Ženíšek uspořádat besedu o knize Jaroslava Klečky „*Dřevěná dědina*“, pro nezájem posluchačů se ale nekonala. V květnu činnost lidové knihovny ohodnotil KNV udělením čestného uznání, na podzim byla v knihovně zřízena čítárna. Vzrůstal počet čtenářů, k nimž se začali řadit i sezónní rekreatanti, ve velké

míře navštěvovala knihovnu mládež. V roce 1954 měla knihovna opět 51 čtenářů, přečetlo se 1.990 knih, následující rok počet svazků v knihovně přesáhl číslo 2.500. Do prostor knihovny se ovšem najednou nevešlo více jak 5 osob, čtenáři pak museli čekat venku před knihovnou. Situaci těsné garáže se MNV pokusil vyřešit - v květnu 1954 se uvažovalo o přemístění knihovny do místností po mateřské školce v domu

Knihovníci Tomáš a Josefa Ženíškovi

čp. 146 (Fišerových, dnes ulice Svojetická), plán se ale - možná naštěstí - nepodařilo realizovat. V letech 1955-56 již počet čtenářů přesáhl 90, stejně tak vzrůstal počet výpůjček i svazků ve fondu (2.997 v roce 1956). Louňovická knihovna aspirovala na nejlépeší z celého

okresu a bylo nutno pomýšlet na bezodkladné nalezení vhodnějších a důstojnějších prostor.

Otto Krutský

SPOLKY

DiPoNa

Divadelní soubor DiPoNa byl založen v roce 2012. Název vznikl složením tří počátečních slabik našeho hesla: Divadlo Potrhých Nadšenců.

Od roku 2013 působí soubor v hotelu U sv. Huberta díky velké podpoře Obecního úřadu Louňovice. Divadelní činnost v této obci byla obnovena po 53 letech.

Hlavní náplní Dipony je postarat se o kulturní dění v obci, zajistit kulturní vyžití pro dětského i dospělého diváka, a to celoročně.

Na divadelní scéně se v průběhu roku vystřídají amatérské soubory z různých částí republiky.

Letní měsíce jsou věnovány Louňovické letní divadelní aktivitě v areálu restaurace U Henců. V letošním roce se zde odehrál velmi úspěšně již 4. ročník, a to za velmi dobré spolupráce OÚ Louňovice a DS Dipona.

Pro děti probíhá po celý rok obrázková soutěž. Obrázky tematicky věnované divadlu jsou pravidelně odměňovány sladkou odměnou a volnými vstupenkami. Na konci

roku, po poslední pohádce, probíhá velké losování ze všech výtvarů a deset dětí obdrží za své práce odměnu. Aby to ostatním nebylo líto, dostanou v ten den sladkou odměnu všechny děti.

Nyní trocha rekapitulace působení Dipony:

Pro dospělé diváky byly nastudovány v roce 2013 dva příběhy Oldřicha Daňka. V soutěži Karlínské jeviště získaly díky Josefu Pšeničkovi cenu za inscenaci.

O rok později, v roce 2014, byla uvedena premiéra pohádky *Čert a Káča trochu jinak*. Námět Petry Krutské dramaturgicky upravil a režijně vedl Josef Pšenička. Petra Krutská získala za roli Káči na postupové přehlídce v Sadské cenu za herecký výkon.

V roce 2015 měla Dipona premiéru inscenace dvou povídek pod souhrnným názvem *Pět dolarů za lásku*.

O tom, že se je inscenace úspěšná, svědčí fakt, že bylo dosud odehráno přes dvacet repríz. Josef Pšenička získal cenu za dramaturgii této inscenace na přehlídce Karlínské jeviště. Na soutěži amatérských souborů v Lomnici nad Popelkou získala Eva Brůhová za roli Ariely Bilbrové a Melánie cenu za herecký výkon.

V letošním roce se Dipona podílela na oslavách 85. výročí založení SDH Mukařov svým benefičním představením. Na druhou adventní neděli připravila ve spolupráci s obecními úřady Louňovic a Mukařova další benefiční představení, tentokrát pro seniory.

V roce 2017, pokud vše dobře dopadne, nabídne Dipona svým divákům dvě premiéry. Aby to bylo spravedlivé, tak jedna bude pro děti, druhá pro dospělé diváky. Máme rádi plné divadlo, spokojeného dospělého diváka a nadšení dětí.

Na otázku, proč svůj volný čas věnujeme divadlu, odpovídá moje slovo na závěr:

Divadlo, opona, ta zvláštní atmosféra. Pak jeviště, kde slyšet jsou hlasy odjinud. Kde srdce se svírá, kde lze prožít jiný život a ponořit se do jiných světů. Kde otevře se nitro, až to mrazí. Kde lze prožít to bláznivé štěstí, bolest i strach. A potom? Potlesk a pocit štěstí. Nebo ticho a velké zklamání. To všechno vytváří tu zvláštní atmosféru a prožitky, které lákají a na které se nezapomíná. I když je prožijete jen jednou za život.

Klidné Vánoce a hodně zdraví v novém roce nejen našim divákům

preje Eva Brůhová DS Dipona

Krajem kameníků na Říčansku

Krajem kameníků na Říčansku je název publikace (k dispozici v místní Ženíškově knihovně), která byla vydána v roce 2016 u příležitosti exkurze České geologické společnosti do našeho kraje, které jsem měla příležitost se zúčastnit, ještě s několika dalšími zájemci z Louňovic. O lomu Kaménka nebo o našem Kamenickém skanzenu bylo již mnoho napsáno, ale i tak je v publikaci dost zajímavých postřehů v souvislosti s kamenictvím a žulou, o kterých bych se ráda zmínila.

Říčanská žula je specifickým typem, který je součástí rozsáhlého geologického tělesa, jež nazýváme středočeský plutonický komplex (zkráceně středočeský pluton). Středočeský pluton vznikl před zhruba 350 miliony let. Říčanská žula se vyznačuje narůžovělou barvou a velkými vyrostlicemi živce.

Rozvoj kamenictví v našem kraji lze zaznamenat od poloviny 19. století. Do té doby lidé opracovávali kámen volně roztroušený v krajině a používali jej na stavby silnic, obydlí a plotů. Pak ale vyvstala potřeba zakládat lomy, kterých se okolo Svojetic, Srbína, Těhovce, Louňovic, Žernovky nebo Babic zachovalo dodnes velké množství. Jsou to lomy stěnové a většinou jámové, které jsou dnes zatopené.

Poslední činný lom v širším okolí Louňovic se nachází na severozápadním okraji obce Žernovka, v lese zvaném

Horka. Lom je jámový a na jeho dno je obtížný přístup, proto se kámen vytahuje jeřábem nebo lanovkou a vytěžené bloky mohou mít hmotnost maximálně 5 tun. Otevřen byl přibližně před 150 lety a v současnosti je v majetku jedné rodiny s ryze českou minulostí. Vytěžený kámen se využívá zejména v exteriéru: dlažební kostky, desky, schodišťové stupně, sloupky, obrubníky, podezdívky či šterky, ale dá se upravovat i jako doplněk k uměleckým dílům nebo jako kámen náhrobní.

Žula z lomu Žernovka byla využita např. při stavbě štěchovické přehrady nebo vinohradského železničního tunelu, v osmdesátých letech pak na obklady stanice metra Palmovka či dlažbu stanice metra Strašnická a po roce 2000 se žulové kostky vyvážely i do ciziny, např. na španělský ostrov Menorca.

V našem nejbližším okolí je nejvýraznější stavbou ze žulového kamene vytěženého z lomu Horka v Žernovce a také ze Srbína kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mukařově. Kámen údajně nechala bezplatně dovážet šlechta a místní sedláci, dokonce i řemeslníci pracovali bez mzdy, protože si považovali za čest podílet se na církevní stavbě. Kostel byl do dnešní podoby dostavěn a vysvěcen v roce 1893.

Významným místem na cestě krajem kameníků na Říčansku jsou Louňovice, jejichž dominantou je Kamenický skanzen, vybudovaný na Horní návsi v roce 2007 u příležitosti 600 let od první písemné zmínky o obci. Jsou zde vystaveny žulové exponáty darované místními občany nebo zapůjčené z Muzea Vysočiny v Jihlavě.

Snad ještě významnějším místem v Louňovicích je lom Kaménka, který se nalézá v lese asi 2 km jižním směrem od středu obce ve Voděradských bučinách. Zde lze názorně vysledovat původní (z 19. století) způsob těžby a opracování žuly, volně roztroušené v krajině. Nalezneme tu zbytky kovárny, která sloužila kameníkům k broušení nářadí, a pozorný návštěvník tady v lese ještě dnes může natrefit na částečně opracované

kameny. Z louňovického lomu Kaménka byl v roce 1868 vyzdvihnut jeden ze základních kamenů ke stavbě Národního divadla, významný tím, že do něj byl vyhlouben otvor k uložení zakládacích listin.

Dalším navštíveným místem, kam exkurze zamířila, byla lokalita Aldašín v Jevanech. Uprostřed hlubokých lesů stávala obec, původně pastevecká osada Aldašín, o jejímž názvu existují dvě hypotézy. První vychází ze jména zakladatele Udaše (Udajsi), druhá ze spojení dvou německých slov Wald (les) a Asche (popel) – prý podle popelnicových hrobů starého osídlení. Obec byla vypálena za třicetileté války a už nikdy nebyla obnovena. V roce 1729 byl na místě starého kostela vystavěn nový, zasvěcený sv. Jiří. Geologům a obdivovatelům kamene jistě neujde pozornosti místní hřbitov, bezpochyby jeden z nejmalebnějších - pokud to lze o hřbitovu říci

- v České republice. Ačkoli se nachází v žulovém kraji, náhrobní kameny jsou vytvořeny z různých druhů hornin. Nejblíže kostelu převládají pískovcové náhrobky, řada náhrobků je z říčanské žuly, ale i ze žuly vytěžené v jiných krajích, či dovezené ze zahraničí.

Posledním navštíveným místem byl vrch Klepec u Příšimase s bizarními skalními útvary. Vrch Klepec byl v roce 1977 vyhlášen chráněným přírodním výtvozem a od roku 2000 je národní památkou. Starší literatura uvádí, že kameny na Klepci mohly být vztyčeny uměle jako menhiry, což ale vyvrací skutečnost, že zdejší podloží je složeno z porfyrické středně zrnité říčanské žuly, jejíž výběžky se zde jeví jako poslední, a hornina se potom táhne dále pod vrchem k východu. Balvany tedy vznikly dlouhodobým zvětráváním, které zvolna rozrušovalo

jednotný ráz žulových bloků, a méně odolné části odplavila voda.

Na vrcholcích některých kamenů se nalézají prohlubně označované za obětní mísy spojované s pověstmi o pohanských obřadech. Ve skutečnosti jde i tady o dílo přírody - dlouhodobé působení mechů, vody a lišejníků. V nižší poloze Klepce se nacházejí dvě malá jezírka - zatopené lomy, z nichž se v minulosti těžil stavební kámen, například na opravu vyhořelého Národního divadla v Praze. Zajímavá je událost, kdy byl od března roku 1920 z vrchu Klepec převážěn s velkými obtížemi 280 kg těžký balvan do Českého Brodu, kde byl až po více než roce (6. 7. 1921) vztyčen jako nový památník Jana Husa.

Marie Boudová

KAM NA VÝLET DO ÚTROB PRAHY

Foto: Patrik Jambor fortifikace.cz

Pražské podzemí, nepočítáme-li tunely metra a další dopravní stavby, nebývá běžně přístupné. Některé podzemní kryty, dříve často utajované, ale v současnosti navštívit můžete. Z celkového počtu 777 krytů na území Prahy, je ale přístupný pouze zlomek. Opravdu velkokapacitních krytů má Praha jen deset.

Zvu vás na Folimanku, do největšího podzemního komplexu Prahy 2. Tento kryt civilní ochrany se každý měsíc na jeden den otevírá veřejnosti. Seznam sobot najdete na stránkách městského úřadu (www.praha2.cz). Podzemní výlet jsem si nechávala na chladné období, kdy se do prostředí se stabilní teplotou 16–18 °C můžete přijít ohřát. Třeba až si pojedete prohlédnout jeden z menších adventních trhů na náměstí Míru před kostelem sv. Ludmily. Poslední nahlášený termín je 17. prosinec 2016 od 9:00 do 15:00, ale dá se předpokládat, že i v příštím roce tradici zahájenou roku 2014 nepřeruší a bude i nadále každou sobotu v polovině měsíce otevřeno.

Za pancéřovými vraty v ulici Pod Karlovem, které trochu připomínají vjezd do garáže, se nachází rozsáhlé

bludiště chodeb a místností. Nejblíží dopravní bod je stejnojmenná tramvajová zastávka Pod Karlovem.

Výstavba betonového krytu Folimanka probíhala v režimu přísného utajení. K jeho stavbě byla částečně využita štola vybudovaná za 2. světové války jako úkryt v případě náletů. Součástí prohlídkové trasy jsou také dvě fotografické výstavy, které účely krytů popisují. K nepřehlédnutelným exponátům patří deaktivovaná americká letecká puma.

Podzemní kryt vzniklý na přelomu 50. a 60. let 20. století má vlastní studny na užitkovou vodu, toalety, ošetrovnu nebo samostatný agregát pro výrobu elektrické energie. Celková plocha chodeb je 1 332 m², v průměru jsou 20 metrů pod zemí. Kryt byl projektován pro záchranu 1 300 osob po dobu 72 hodin. Stavba byla dokončena v roce 1962. Bunkr je v dobrém technickém stavu a v případě nebezpečí by mohl okamžitě sloužit původnímu účelu.

Eva Uzlová

Kostel sv. Václava v Konojedech

Obec Konojedy leží 5 km jižně od Kostelce nad Černými lesy ve svahu podél silnice vedoucí z Kostelce do Stříbrné Skalice. Dnes má vesnice pouze 240 stálých obyvatel, v roce 1800 měla 400 obyvatel a 34 domů, v roce 1890 už to bylo 577 obyvatel a 89 domů. V roce 1939 dosáhl počet obyvatel historického maxima – 631 obyvatel. Po 2. světové válce však došlo k odlivu místních obyvatel, i když obec byla v roce 1932 elektrifikována a měla kromě kostela i obecnou školu, sokolovnu a již od roku 1894 dobrovolný hasičský sbor. Snad jen poněkud izolovaná poloha uprostřed mohutných lesů způsobuje, že se vesnice dále vytlidňuje.

První písemná zmínka o obci pochází už z roku 1352. Tenkrát zde stával dřevěný kostelík zasvěcený sv. Václavovi s farou a farní školou. V té době zde zbyla už jen část věže zaniklého hradu, je tedy zřejmé, že historie místa je ještě starší. V roce 1416 je v písemných materiálech zmiňována existence statku s tvrzí, kterou vlastnil Kuneš z Konojed, který se stal i majitelem hradu Zlenice nad Sázavou. Tento majetek zdědil v roce 1420 jeho syn Jan z Konojed. Ten však neměl potomky, a tak Konojedy zdědila jeho sestra Běla z Konojed, jejímž manželem byl Ctibor z Pleskova. Běla prodala v roce 1444 Konojedy i hrad Zlenice za 1400 kop zlatých Zdeňkovi z Postupic. Roku 1459 nocoval v konojedské krčmě čp. 28 při svém tažení proti Matyáši Korvínovi král Jiřík z Poděbrad. Byl

roku 1600 patřila pod Konojedy i farnost v Kostelci nad Černými lesy. Od roku 1652 začaly být vedeny farní matriky. Během třicetileté války byly Konojedy, stejně jako okolní obce, těžce poškozeny. 5 gruntů a 3 chalupnické usedlosti zůstaly pusté a byly obnoveny až koncem 17. století. Do roku 1623 patřily Konojedy, stejně jako celé černokostelecké panství, rodu Smiřických. Za účast na protihabsburském povstání byl však jejich majetek zkonfiskován a panství ovládl nakrátko Albrecht z Valdštejna, který je prodal rodu Liechtensteinů.

Fara v Konojedech zanikla a farnost byla přičleněna ke Kostelci nad Černými lesy. Roku 1765 nechala liechtensteinská kněžna Marie Terezie Savojská starý gotický kostel v Konojedech zbourat a na jeho místě byl v letech 1775-77 postaven patrně podle projektu Josefa Jägera nový barokní kostel. Při boření starého chrámu byla z kamenného oltářního stolu vyňata olověná schránka s ostatky svatých. Ostatky si rozebrali místní sedláci a nosili je zašité v amuletech. Při bourání klenby presbytáře byl nalezen koš plný stříbrných mincí, které byly prodány do pražské mincovny za 66 zlatých a 48 krejcarů. Vlastní stavba nového kostela byla dokončena za dva roky, stavbu vedl pravděpodobně liechtensteinský stavitel Jan Václav Smutný. Kostel byl vysvěcen 10. 1. 1778 černokosteleckým děkanem Františkem Boskovským. Od roku 1694 byla v Konojedech povolena lokálie,

kteřá byla 1855 povýšena na faru, jež zde existovala až do 50. let 20. století.

Velikost kostela svědčí o tehdejší bohatství obce. Jedná se o jednolodní kostel s obdélným presbytářem. Na jižní straně je obdélníková sakristie, na západě stojí hranolová věž ukončená stanovou střechou. Všechna nároží kostela jsou zkosená, okna jsou obdélníková, zakončená půlkruhově. V lodi, sakristii i presbytáři jsou plackové klenby oddělené pásy. Na klenbě lodi je nástěnná malba z 19. století. Také vnitřní zařízení kostela

- tři oltáře a kazatelna - jsou z 19. století. Nejstarším zařízením je křtitelnice, která je sice postavena na dřevěné konstrukci z roku 1819, ale je barokní, z doby stavby kostela. Na stěně presbytáře visí barokní kříž, v nice ve zdi lodi je soška Madony z roku 1905, v další nice je umístěna barokní socha Snímání z kříže. Dnes je konojedský sv. Václava kostelem filiálním a od 1. 1. 2003 spadá pod farnost Kostelce nad Černými lesy. Bohoslužby se zde konají každou 1. neděli v měsíci od 14 hodin.

Božena Homolková

se zdejšími službami velmi spokojen a udělil této krčmě výsadní právo královské na věčné časy, což je zapsáno v registru panství černokosteleckého z roku 1526. V zápisech královských registrů bylo v roce 1560 zapsáno, že v Konojedech existuje 19 gruntovníků a výsadní krčma. V roce 1530 dřevěný kostelík v Konojedech po zásahu blesku vyhořel a byl postaven nový, zděný, v gotickém slohu. Až do roku 1435 byl to kostel katolický, pak patřil utrakvistům a později husitům. Poslední husitský kněz Václav Karion odešel v roce 1623 a kostel se stal opět katolickým. Kariona proslavilo jeho kázání nad rakví Albrechta Smiřického, které vyšlo dokonce i tiskem. Do

Letecké snímky ze dne 7. 11. 2016

LOUŇOVICE OD SEVEROZÁPADU
LOUŇOVICE OD SEVEROVÝCHODU

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311